

poznavnosti mesta Slovenj Gradec je bil leta 2001 imenovan za častnega občana. Stika z medicino ni prekinil tudi potem, ko se je upokojil. Še zdaj je eden najbolj rednih obiskovalcev predavanj, ki jih organizira Koroško zdravniško društvo. Vsakega obiska ali pogovora z njim smo vsi zelo veseli. Zato mu njegovi nekdanji učenci in sodelavci ob jubileju iskreno čestitamo in mu želimo še veliko življenjskih moči!

Nekrologi

IN MEMORIAM

TONE RAVNIKAR, DR. MED.,
SPECIALIST INTERNIST (1933–
2005)

Franc Verovnik

3. junija 2005 je umrl naš dolgoletni sodelavec Tone Ravnikar, dr. med. V slovenjgraški bolnišnici je začel specializirati interno medicino leta 1963 in nato opravljal delo specialista na internem oddelku do leta 1994,

ko je odšel med zasebnike. Poglobljeno se je ukvarjal z gastroenterologijo in na tem področju dosegel odmevne uspehe, saj je uvedel številne nove diagnostične in terapevtske metode. Po upokojitvi se je lotil pisanja spominov na leta, ko je oral ledino na področju endoskopije. Zapis o razvoju endoskopije v naši bolnišnici je nastal v času, ko se je že boril z zavrtno boleznijo. Ni se ji hotel ukloniti – tako kot pred leti, ko ga je doletel srčni infarkt. Žal je bila tokrat bolezen močnejša. Z veliko žalostjo smo spremljali ta boj, saj smo se zavedali, da izgubljam sodelavca, s katerim smo skupaj preživeli mnogo delovnih let v dobrem in slabem. S svojim delom je veliko prispeval k našemu strokovnemu razvoju in k dvigu ugleda internega oddelka. V rubriki »Zanimivo je vedeti« na str. 875 so zbrani njegovi »endoskopski spomini«, ki pričajo o nem in njegovem delu. Na ta način najbolje spoznamo življenjsko pot zdravnika, ki je bil z dušo in telesom predan svojemu poklicu.

Aktualni pogovor

POGOVOR S SLIKARJEM BOGDANOM BORČIČEM

Slikar in grafik **Bogdan Borčič** se je rodil v Ljubljani leta 1926. Leta 1950 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, in nadaljeval specialko za slikarstvo pri Gabrijelu Stupici. Izpopolnjeval se je v Amsterdamu in Parizu. Najprej je služboval v Novem mestu, nato v Ljubljani. Bil je docent in nato redni profesor na Akademiji za likovno umetnost. Leta 1984 se je upokojil. Sprva se je ukvarjal s slikarstvom, od leta 1970 do 1980 pa predvsem z grafikom. Razstavljal je po vsej domovini in v tujini in za svoje delo prejel številna priznanja in nagrade. Od leta 1980 živi in ustvarja v Slovenj Gradcu.

ZV: Sprva se je ukvarjal s slikarstvom, od leta 1970 do 1980 pa predvsem z grafikom. Razstavljal je po vsej domovini in v tujini in za svoje delo prejel številna priznanja in nagrade. Od leta 1980 živi in ustvarja v Slovenj Gradcu.

ZV: *Pomeni biti slikar poklic, poklicanost ali izšolanost, naučenost? Je pomembnejši talent ali šola, praksa, obrt?*

BB: Mislim, da mora človek taka nagnjenja dobiti že pri rojstvu. Pozneje, ko se odločaš za tako pot, šolanje pomaga, da vse skupaj bolje razumeš, obvladaš. Šola ti razširi obzorje, dobiš pogled skozi umetnostno zgodovino in spoznaš izkušnje drugih. So pa tudi izjeme, ki takega šolanja ne potrebujejo. Vzemimo samo primer Jožeta Tisnikarja.

ZV: *Vaše okolje delim na tri obdobja: novomeško, ljubljansko in slovenjgraško. Ali je na vas in na vaše delo okolje pomembno vplivalo?*

BB: Če bi gledal globalno, okolje ni imelo pomembne vloge. Več vpliva ima moja izrazna želja. Okolje je sicer včasih prinašalo tudi motive, pri samem slikarskem izdelku pa to ni najpomembnejše. Važno je, kako stvar narediš. Novomeško okolje mi je bilo zani-

Sl. 1. *Komiška krčma*, 1957, akvarel.